

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 7 sierpnia 1990 r.

Nr 30

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ:

- 229 — z dnia 21 lipca 1990 r. w sprawie zmiany Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej 265
- 230 — z dnia 21 lipca 1990 r. o likwidacji związków spółdzielczych 266
- 231 — z dnia 26 lipca 1990 r. w sprawie oceny niektórych aspektów działalności Rządu Mieczysława Rakowskiego 266
- 232 — z dnia 27 lipca 1990 r. w sprawie przyjęcia sprawozdań Rządu z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1989 r., z realizacji planu kredytowego i założeń polityki pieniężno-kredytowej w 1989 r., z wykonania bilansu pieniężnych przychodów i wydatków ludności w 1989 r. wraz z oceną sytuacji dochodowej rolników indywidualnych, o bilansie płatniczym RP za rok 1989, z bieżącej obsługi zadłużenia i należności zagranicznych państwa za rok 1989, z wykonania Funduszu Rozwoju Kultury za rok 1989, z gospodarki środkami Centralnego Funduszu Rozwoju Nauki i Techniki w 1989 r. oraz w sprawie udzielenia Rządowi absolutorium 267
- 233 — z dnia 27 lipca 1990 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Narodowego Banku Polskiego w 1989 r. 267
- 234 — z dnia 28 lipca 1990 r. 267

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 235 — nr 104 z dnia 9 lipca 1990 r. w sprawie sposobu dokonywania inwentaryzacji mienia komunalnego 268
- 236 — nr 108 z dnia 16 lipca 1990 r. w sprawie przyznania żołnierzom jednostek wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych niektórych uprawnień funkcjonariuszy Policji 273

ZARZĄDZENIA:

- 237 — nr 41 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1990 r. w sprawie szczegółowego trybu kontroli rozporządzeń i zarządzeń wojewodów 273
- 238 — nr 42 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1990 r. w sprawie określenia w urzędach państwowych stanowisk, których zajmowanie wyłącza prawo zrzeszania się w związkach zawodowych 274
- 239 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 13 lipca 1990 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wynagradzania nauczycieli 275
- 240 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 10 lipca 1990 r. w sprawie odstąpienia od ustalania umów wzorcowych oraz zasad i stawek wynagradzania za utwory wydawane w formie książkowej, utwory fotograficzne, muzyczne, plastyczne i sceniczne oraz dzieła lutnicze 278
- 241 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 20 lipca 1990 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników resortowych ośrodków szkolenia, dokształcania i doskonalenia kadr 278

OBWIESZCZENIA:

- 242 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 6 sierpnia 1990 r. w sprawie wskaźników waloryzacji oraz maksymalnych kwot podwyżek podstawy wymiaru emerytur i rent wojskowych w III kwartale 1990 r. 279
- 243 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wskaźników waloryzacji oraz maksymalnych kwot podwyżek podstawy wymiaru emerytur i rent funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz ich rodzin w trzecim kwartale 1990 r. 279
- 244 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 sierpnia 1990 r. w sprawie wysokości wskaźników waloryzacji oraz maksymalnych kwot podwyżek podstawy wymiaru emerytur i rent funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i policjantów oraz ich rodzin w trzecim kwartale 1990 r. 280
- 245 — Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 7 sierpnia 1990 r. w sprawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników w gospodarce społecznej w II kwartale 1990 r. i przewidywanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w III kwartale 1990 r. 280

229

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 21 lipca 1990 r.

w sprawie zmiany Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1. W uchwale Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 17 lipca 1986 r. — Regulamin Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Monitor Polski Nr 21, poz. 151, z 1987 r. Nr 29, poz. 225 i Nr 36, poz. 303, z 1989 r. Nr 25, poz. 202 oraz z 1990 r. Nr 16, poz. 121) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24:

- a) dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
„11a) Polityki Przestrzennej, Budowlanej i Mieszkalniowej,”
- b) dodaje się pkt 12a w brzmieniu:
„12a) Przekształceń Własnościowych,”

- c) pkt 15 otrzymuje brzmienie:
„15) Samorządu Terytorialnego,”
- d) pkt 19 otrzymuje brzmienie:
„19) Systemu Gospodarczego i Przemysłu,”;
- 2) w załączniku do uchwały:
- a) dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
„11a) Polityki Przestrzennej, Budowlanej i Mieszkaniowej należą sprawy budownictwa oraz gospodarki przestrzennej, komunalnej i mieszkaniowej;”
- b) dodaje się pkt 12a w brzmieniu:
„12a) Przekształceń Własnościowych należą sprawy przekształceń form własności, w tym głównie sektora państwowego;”
- c) pkt 15 otrzymuje brzmienie:
„15) Samorządu Terytorialnego należą sprawy organizacji i funkcjonowania struktur samorządu

terytorialnego, komunalizacji mienia oraz zarządu mieniem komunalnym;”

- d) pkt 19 otrzymuje brzmienie:
„19) Systemu Gospodarczego i Przemysłu należą sprawy restrukturyzacji gospodarki, działań antymonopolistycznych, efektywności przemysłu, rynku kapitałowego i rynku pracy, a także samorządu pracowniczego; zakres działania Komisji obejmuje m.in. przemysł hutniczy, ciężki, maszynowy, lekki, chemiczny, drzewny, materiałów budowlanych oraz wydobywczy (rud metali, węgla, siarki, soli, gazu), energetykę, gospodarkę energetyczną i paliwową;”.

Art. 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem uchwalenia.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

230

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 21 lipca 1990 r.

o likwidacji związków spółdzielczych.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązuje Rząd do przyspieszenia procesu likwidacji centralnych i wojewódzkich związków spółdzielczych i zakończenia tych prac do dnia 30 września 1990 r.

Zarazem Sejm uważa za konieczne przyspieszenie prac nad projektem nowej ustawy — Prawo spółdzielcze, tak aby jej wejście w życie było możliwe przed końcem bieżącego roku.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

231

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 26 lipca 1990 r.

w sprawie oceny niektórych aspektów działalności Rządu Mieczysława Rakowskiego.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, po zapoznaniu się ze szczegółowym sprawozdaniem Komisji Nadzwyczajnej do spraw Przeanalizowania i Oceny Działalności Ustępującego Rządu, stwierdza, co następuje:

1. Rząd Mieczysława Rakowskiego w toku krótkiego okresu swojej działalności podjął wysiłek częściowej modernizacji systemu społeczno-gospodarczego. Projektowane zmiany miały objąć przede wszystkim gospodarkę. Rząd dążył do uzyskania w tym obszarze jak najszybszych i spektakularnych rezultatów. Próbom modernizacji reguł ekonomicznych nie towarzyszyły jednak wyprzedzające zmiany w systemie politycznym. Nie powstały więc sprzyjające warunki społeczne do realizacji niezbędnych zmian gospodarczych. Popołnione zostały również liczne błędy w programie reformy oraz w polityce gospodarczej. W rezultacie proces reformy nie został realnie przyspieszony, natomiast system funkcjonowania gospodarki uległ dalszej głębokiej dezintegracji, a sytuacja gospodarcza bardzo poważnie się pogorszyła. Wprowadzone zmiany często ułatwiały rozpowszechnianie się różnych form osiągania spekulacyjnych dochodów i rozpowszechnianie pasożytniczych organizacji gospodarczych. Sytuacja gospodarcza w momencie powołania Rządu Mieczysława Rakowskiego była bardzo zła, jednak nie można uznać, że jej dalsze pogorszenie było następstwem okoliczności tylko ściśle obiektywnych.

2. Szczególna odpowiedzialność spoczywa na Rządzie za dopuszczenie do ogromnego deficytu budżetowego.

W ciągu kilku miesięcy, gdy deficyt gwałtownie narastał, Rząd nie podejmował poważnych prób przeciwdziałania. Narastanie deficytu było nie tylko rezultatem ogromnej ekspansji wydatków, ale także zaniedbań w egzekwowaniu wpływów do budżetu. Negatywnie zaważyły błędy systemu podatkowego ustanowionego pośpiesznie na wniosek Rządu. Ogromny deficyt budżetu stanowił jedną z zasadniczych przyczyn wielkiego wzrostu skali inflacji. Powstanie tego wielkiego deficytu uznać należy za istotne naruszenie ustawy budżetowej.

3. Trudno wymierne straty gospodarcze i społeczne przyniosło gwałtowne rozpowszechnianie się patologicznych form organizacji gospodarczych — spółek nomenklaturowych. Ich rozpowszechnianie prowadziło na masową skalę do omijania przepisów podatkowych i cenowych oraz eksploatacji majątku państwowego w celu osiągnięcia korzyści przez ludzi należących do szeroko pojmowanego aparatu administracji gospodarczej i państwowej. W skrajnych przypadkach dochodziło do pasożytniczej quasi-prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych z naruszeniem elementarnych zasad uczciwej wyceny majątku państwowego. Przykładem takiej prywatyzacji, która zbulwersowała opinię publiczną, jest przekształcenie w spółkę Kombinatu „Igloopol”. Rząd nie podejmował prób przeciwdziałania narastaniu tych patologicznych zjawisk, a nawet w różnych formach je stymulował. Działania Rządu w tym zakresie zasługują na stanowcze napiętnowanie.